

INFORMATION

NR. 6 1982

Virvlande UFO

på västtysk väg!

Vad var det 65-årige pensionären Max Krauss såg längs landsvägen utanför västtyska Langenschemmen den 9 april för 12 år sedan? Ett ekerförsatt "klot", virvlade förbi honom. Och från "klotets" inre sköt en "slang" ut!

— Jag vet inte vad det var jag såg — det var något som fortfarande ligger bortom min fattningsförmåga, säger Max Krauss.

UFO-INFORMATION

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomen. Utk. med 6 nr/år.

Prenumerationsåret på UFO-Information är 1 jan. — 31 dec.

Redaktör och ansvarig utgivare:

Carl-Axel Jonzon. Tel. 0142/440 30.

Övriga medarbetare:

Olle Öhman, Märta Engzen, Lars Nilsson, Kenneth Eek och T. Gustavsson.

Redaktionens besöksadress:

Lagmansberga Brunngård,
596 00 Skänninge.

Tel. 0142/440 30.

UFO-Information:

Box 16, 596 00 Skänninge.

Prenumeration och medlemskap:

Postgiro 8 43 25-0

UFO-Information 75 kronor helår.

Bidrag från läsekreten i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på skrivmaskinen. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida!

För artiklarna svarar författarna. Artiklar och övrigt material ur denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansvarig utgivare för UFO-Information.

UFO-Information ser gärna också att våra läsare hör av sig med tips om inträffade händelser av UFO-karaktär — det kan vara något Ni läst om i respektive lokalpress på Er egen hemort eller hört någon berättat. Hjälp oss också samtidigt att lätt få kontakt med eventuella vittnen till UFO-observationer genom att t ex notera telefonnummer eller postadress i breven till oss.

INFORMATION

Vi vill ha hjälp av kunniga och duktiga

TECKNARE och ÖVERSÄTTARE

för översättning av engelska, franska och spanska texter.

Vi vill också gärna knyta kontakter med UFO-intresserade som kan hjälpa till att på sina hemorter följa upp och bearbeta aktuella UFO-fall.

För närmare upplysningar ring (kvällstid) eller skriv till Carl-Axel Jonzon, UFO-Information, Box 16, 596 00 Skänninge. Tel. 0142/440 30

INNEHÅLLSFÖRTECKNING:

1983 — ett vändpunktsår för UFO-Information	3
Insändare: Upplevelsespråket	4
Landet runt	5
Ett UFO över kungens slott	7
Vägen till det okända	9
UFO-klot utmed tysk landsväg	12
Vad hände vid gåtfull krasch	14
Gav rymdvarelser lift	16
Dansk bonde botad	18
Antennförsatt UFO skrämd ungdomar	21
Bortförd av UFO	27
Kvinnliga ufonauter landade i Queensland	23
Ovanligt landningsfall i Wisconsin	24
Ufonauter rövade bort schäferhund	25
UFO-fenomen vid S:t Helens	22
UFO-landning i Australien	27

*Missa inte
UFO-Information's
pangerbjudande:*

JUBILEUMSNUMRET!

Tidningen är ett måste för den verkligt UFO-intresserade.

Beställ den
medan den fortfarande finns kvar i lager!

Rekvirera ditt ex. genom att sätta in
35 kronor på postgiro

84325-0

Märk talongen
"Jubileumsnummer"

1983 — ett vändpunktsår för UFO-Information!

Så var det dags igen! Ett år är till ända och UFO-Information går in på sitt fjortonde år. Vi hoppas, att ni kära läsare hänger med även i fortsättningen. Jag tror, att det kommer att bli givande.

Som ni sett har vi ändrat format på gamla UI. och det tänker vi behålla. En glädjande nyhet, speciellt för våra äldre läsare som har svårt läsa den mindre stilen, är att vi återgått till större stil och samtidigt utökat sidantalet med fyra sidor vilket skedde redan i nr. 4/82.

En ytterligare ökning med fyra sidor är under övervägande, då vi inför 1983 kommer med en del nyheter som jag tror skall intressera.

Vi har t.ex. börjat en serie om hur man utbildar sig till 'Tankeläsare, hypnositör' hur man lär sig klarseende. Kort sagt en serie kurser om hur man finner vägen till det okända. Denna serie kommer att fortsätta under året liksom en del andra artiklar, bl. a. om Voodoo, utanför-kroppen-upplevelser m.m.

Vi kommer att bredda innehållet i tidningen. Artiklar om experiment ni själva kan utföra kommer att återfinnas i UI men givetvis också UFO-artiklar i vanlig utsträckning. Tala gärna om för era vänner att UI under 1983 kommer att bli fullpackad med intressant och värdefullt innehåll! Hjälp också till att skaffa nya medlemmar! En satsning på andra områden kostar pengar, och tillräckliga medel får vi endast om medlemsantalet ökar.

Vi anser dock att denna satsning ligger helt i linje med UFO-prob-

lematiken och därför är viktig. Det gäller bl.a. att träna sina inre förmågor och det kommer vi att hjälpa till med genom att publicera dessa träningsprogram för olika ändamål liksom tankeväckande artiklar från det paranormala området.

Så har det kommit brev igen, glädjande nog. Tyvärr kan inte allt som skrivs kommenteras men vårt tack till alla er som hört av er.

Ett brev vill jag dock diskutera eftersom det har allmänt intresse.

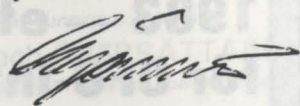
Brevskrivaren pekar på ett fall i UI nr.4/82, där det i en artikel berättas om några jägare som blev dödade och 'tappade på blod'. Av artikeln fick man intrycket, att dessa UFO-besökare var fientligt inställda till människorna eller i vart fall utrustade med mycket låg moral.

Brevskrivaren menar, att så inte behöver vara fallet och pekar på våra djurexperiment. Han framhåller, att vi inte är fientligt inställda till de djur vi avlivar i vetenskapens namn, utan att vi gör det för att hjälpa oss själva att bli fria från sjukdomar etc. På det vill jag svara, att brevskrivaren i stället bör fråga de djur som blir dödade, i låt vara vetenskapligt syfte, hur de uppfattar den människa som berövar dem livet.

Jag vågar mig på en gissning: de ser nog sin bödel som fientligt inställd till dem. Alltså om UFO-besökarna utför experiment som medför döden för människor, måste detta enligt vårt sätt att se det uppfattas som om de var fientligt in-

ställda eller i avsaknad av moralbegrepp som vi menar är normala. Med högre utveckling borde följa ett högre ansvar för livet och en bättre moral än vad vi har. Nej, djuren är nog trots allt de som är mest värda att få överleva tycker

red. för UFO-Information och önskar ett gott slut på året och ännu bättre start på det nya 1983.

Insändare:

Upplevelsespråket

Jag vill först tala om att upplevelsespråket bygger på användandet av Máya (illusionen). Den är flyktig och måste vara det. Hur skulle det annars vara? När man säger ett ord, ljuder det inte i evighet. Skulle det göra det, behövdes bara en skarp smäll, för att för all framtid förstöra möjligheten till kommunikation. Samma är förhållandet i Máya. Skillnaden är att Máya har ännu kortare livslängd än vanligt ljud.

Det språk jag skall försöka beskriva bygger på att 'teoretiskt' kunna uppleva saker och ting.

När du upplever något, så känn efter vad du upplever. Hur det känns! Hur upplever du glädje? Hur upplever du sorg? Hur upplever du sanning? Hur upplever du lögn?

Om du känner efter på dessa upplevelser, kan du finna stora skillnader.

Glädje känner du upplyftande, du känner också djup, du känner att det är rätt - Det vill säga om det är fråga om verklig glädje. En falsk glädje upplever man som lögn. Det finns människor som säger att de är glada, men i Máya kan du kanske känna att de nästan är helt nedbrutna av förtrivlan! Faktum är att du känner vad som är sant! Trots att det är fråga om máya. - Du känner värme och samhörighet. Du känner allt detta men känslorna kommer inte en och en i den ordning jag skrivit dem. De kommer i ett helt ackord - av känslor i stället för toner. Samma är förhål-

landet med de andra jag räknade upp. Jag ställer upp dem så kanske det syns bättre hur jag menar.

Glädje: upplyftande, djup, rätt, värme, samhörighet.

Sorg: tråkigt, grund, varför?

Sanning: Ja, upplyftande, djup, rymd, samhörighet, skönt.

Lögn: sorg och ingenting annat.

Det är kanske möjligt att du kan lägga till flera saker än dem jag räknat upp. Jag vill bara visa hur upplevelsespråket är uppbyggt. Du känner varje förståelse som ett ackord av en hel rad andra företeelser. Men de försvinner på en tiondels sekund. Man hinner inte riktigt uppfatta dem. Man får en känsla av att man missat någonting. Så är det i början. Om du tränar ständigt på att känna efter vad du känner eller upplever - analyserar vad du känner, kommer du så småningom att kunna fånga in och för en liten stund låsa fast en sådan snabbt förbiillande glimt. Du kan fånga upp och analysera den på samma sätt som du analyserar de känslor du själv kan hitta på. Men det kan dröja flera år, innan du har någon praktisk användning för detta. Nyansrikedomen i detta språk är i det närmaste oändlig. Och uppträningen blir därför livslång.

Kanske kan du sedan skilja på vad som kommer inifrån, och vad som är yttre påverkan!

Klas Sefastsson

Landet Runt

Skall vi börja med politik? Nej, vi menar inte i Sverige (trots att det varit val på ont och gott). Det senare återstår att se. Nej vi skall förflytta oss till Japan. Där har nämligen nio UFO-entusiaster bildat ett politiskt parti och låtit registrera det, så nu sitter partiledaren Tokuo Moriwaki och väntar på att väljarna skall strömma till. Tokuo förklarar, att partiets främsta syfte är att öppna jorden för andra icke jordiska raser och att skapa ett interplanetariskt samhälle. Från andra partier i Japan har det nybildade partiet rönt ringa intresse, meddelar partiledaren, som trots allt är optimistisk. Ja här på redaktionen önskar vi lycka till och ser fram emot den dag, då Sverige får ett eget Tefats-parti.

Sundsvall Midsommardagen 1982.

En av medlemmarna i Sundsvalls segelflygklubb, Ulf Karling, går omkring och vet inte var han skall tro om UFO sedan han den 26/6 mötte ett föremål som till utseende liknade den klassiska 'tefatsmodellen'.

Karling var uppe med en Super Cub och på väg från Ljusdal. Som sällskap hade han en kvinnlig medpassagerare. De hade firat midsommar i Ljusdal.

Klockan var 18.10, flyghöjden 350 meter, och de befann sig i höjd med Gryttjensjön, då man plötsligt observerade en vit prick.

-Min första tanke var, säger Karling, att det rörde sig om ett flygplan

som kom på kontrakurs. Jag avfärdade snabbt den teorin eftersom jag inte kunde se några vingar. En helikopter kunde det inte heller vara, eftersom inga rotorblad syntes.

Föremålet, som såg ut som en vit-blank skiva med rundad kupol och var bländande, passerade under min vänstra vinge. Det var till storleken uppskattningsvis 1 meter. Tjockleken gick ej att bedöma. Däremot tycktes det komma ett grönt och rött ljus från skivan. Jag hade solen i ryggen så några reflexer kan det inte bli tal om och inte heller vill jag acceptera teorin om att det skulle vara ett radiostyrt flygplan. Nej, det var något annat - men vad?

Observationstiden var cirka 15 - 20 sekunder. Flygledningen vid Midlanda säger sig inte ha observerat något ovanligt i lutrummet. Ulf Karling har segelflugit i åtta år. Under 1981 tog han också motorcertifikat, varför han torde kunna ses som erfaren observatör av luftfarkoster av alla kända slag.

Härnösand 30 juni 1982.

Var det en 'extra måne' Nils Al-lard såg från sitt fönster natten mot torsdagen den 1 juli?

-Jag såg ljusskenet, som var starkt vitlysende. Det var till storlek och form som en extra måne, berättar han. Föremålet var synligt 3 - 4 minuter över Saltvikshöjden. Någon flygaktivitet fanns ej i området den

aktuella tiden. Observationen ägde rum vid midnatt.

Östersundsposten vet att berätta om flera månader om än halva.

-Vi är övertygade om att vi såg ett UFO, säger Ulla Wikman och Carina Dahl. Vi var i bil på väg till Stockholm, då vi i höjd med Grimnäs fick syn på ett konstigt ljus. Vi körde fram till en glänta i skogen och inifrån bilen kunde vi konstatera, att det oerhört starka ljusskenet hade formen och storleken av en halvmåne. Ljuset pulserade eller blinkade. Föremålet tycktes öka i storlek och sedan försvann det för att sedan återkomma. Detta upprepades flera gånger. Den ungefärliga observationstiden var fem minuter.

Morgårdshammar 4 aug 1982.

Natten till onsdagen den 4 augusti iaktogs ett ljudlöst svävande föremål under närmare en timmes tid i Morgårdshammar. Tingesten, som observerades mellan kl ett och tre, flög omkring och avgav ett starkt blinkande sken. Föremålet observerades av flera personer. Så småningom försvann det i västlig riktning.

Västmanland 10 aug 1982.

Polisen i Fagersta fick larm om ett UFO som observerades mellan Norberg och Fagersta på tisdagskvällen den 10 aug. Samtidigt kunde Fagerstaborna se starka ljussken på himlen. I riktning Ängelsberg kunde ett mycket starkt ljussken observeras, varför polisen åkte till platsen, dock utan att finna något anmärkningsvärt. Det hela utspelades under cirka två timmar, något ljud hördes ej. Vid 24.00-tiden observerades ett kvadratisk föremål vid sjön Stora Lången, där Susanne Larsson med sina kamrater sov under ett vindskydd. 'Kvadraten' avgav växelvis grönt och rött ljus men något ljud kunde de ej uppfatta. Stora Lången ligger inte särskilt långt från Fagersta.

Ärle 14 aug 1982.

En fru i Rinkestatrakten iakttog vid femtiden natten till söndagen ett stillastående eldrött klot något större än fullmånen. Klotet verkade befinna sig på en höjd av 2-300 meter. Jag hann ropa på min man, innan klotet försvann ungefär som då man släcker en lampa. Det bara var borta!

Brännebrona 22 aug 1982.

Ernst Skarp stod och observerade en vacker stjärnklar himmel natten mot måndagen. Fascinerad av de många och vackra stjärnorna ryckte han plötsligt till. Vad var det som kom flygande från sydväst? I varje fall inget han tidigare sett. Det kom mycket snabbt och passerade rakt över Brännebrona mot öster. När 'saken' var mitt över Skarp kunde han se att det hade gula ljus och avgav ett klippande ljud. Efter någon sekund övergick ljudet till ett väsande läte. Höjden är som alltid svår att uppskatta men säkerligen befann sig föremålet högt, kanske 10.000 m.

Kalmar 28 aug 1982.

-Jag har sett något som inte finns! Ja, så kan man sammanfatta Peter Lindvalls observation på lördagskvällen, då han med sin fästmo var på väg i bil på E 66-an. Mellan Rockneby och Kalmar fick de plötsligt se tefatet. Klockan var exakt fyra minuter över elva på kvällen. UFOt hade den klassiska skivformen och avgav ett ljussken. Hastigheten var större än bilens men i övrigt svår att uppskatta. De kunde följa föremålet i sex - sju kilometer och kunde också notera, att ju närmare Kalmar det kom desto mer avtog ljuset kring farkosten.

Nordmaling 11 sept 1982.

Rödaktiga ljusklot tycks vara populära och har inrapporterats från många platser i landet bl a i Klöse mellan Norrfors och Nordmaling. Flera personer kunde iakta föremålet. Även ute i skärgården sågs dessa ljusklot. Ett gemensamt drag

tycks råda: de varierade i ljusstyrka och liksom pulserade.

I Klöse såg Göte Karlsson föremålet svävande över trädkropparna. Det var runt och ett par meter högt och skiftade i färgerna rött, grönt, lila och blått. Ibland stod det stilla, ibland sänkte det sig ned. Karlsson och ett tiotal andra personer kunde under en timme följa det sällsamma skådespelet från första parkett.

Ramsele 14 sept 1982.

-Vi var fyra i bilen, säger Mary Herneback. Det var ungefär en halvtimme efter midnatt som vi fick se

Ett UFO över

Kungens slott!

Av Kjell Thörlund

Stockholm 15 sept 1982.

-Det jag såg trotsar alla för mig kända begrepp. Det ljudlösa ljusfenomenet kom sakta glidande på kvällshimlen, från sydväst mot nordost, utan att avvika från sin kurs. Jag såg också vanliga flygplan - men de flög högre. Det här var något jag aldrig tidigare sett!

Värnpliktige Per Thorell blev den 15 september i år vittne till något han inte trodde existerade - ett UFO över kungens slott!

Per Thorell tjänstgjorde vid tillfället som högvakt vid Drottningholms slott i Stockholm. Per stod vakt utanför slottsingången när det märkliga ljusfenomenet uppenbarade sig på kvällshimlen - exakt klockan fem i halv tio.

-Det gled fram på relativt låg höjd

det mystiska ljusskenet. Vi stannade och backade bilen för att bättre kunna se vad det kunde vara för något. Det såg ut som ett ägg. Ljuset som omgav det var gulgrönt. En av oss gick ur bilen för att höra efter, om det avgav något ljud men så var ej fallet.

Eksjö 16 sept 1982.

Med oerhörd fart passerade fem flygande föremål över Nässjö vid 21.30 tiden på kvällen, berättar Ebbe Johansson, som ofta brukar gå ut för att observera nathimlen.

-betydligt lägre än de ordinarie flygrutterna från och till Arlanda, berättar Per Thorell. Jag är övertygad om att det inte kan ha rört sig om ett vanligt flygplan. Farkosten passerade helt ljudlöst. Normalt avger flygplan på så låg höjd alltid ljud i någon form.

Per Thorell observerade den för honom helt främmande farkosten under ca 30 sekunder.

-Jag uppskattade föremålets storlek till ungefär två bussars längd. Och farkosten var hög som en normal villa (20 x 5 m, red. anm.). Under hela observationstiden funderade jag på vad i Herrans namn det kunde röra sig om för slags föremål. Men jag hittade inget som kunde passa in på min iakttagelse.

-När jag först såg föremålet gjorde jag det i en uppskattad höjdinkel av

45-60 grader. Hastigheten uppskattar jag var densamma som ett mindre sportflygplans. Jag såg också vanliga flygplan - men de flög betydligt högre. Med tanke på att flygstråket till Arlanda passerar lufterummet över Drottningholm är flygplan vanliga på poststället. Men det jag nu såg var något helt annat - och som jag tidigare aldrig sett!

-Farkostens främre parti verkade vara upplyst - eller belyst av något - liksom föremålets bakre del, som jag uppfattade som någon slags fena. Det mellanliggande partiet verkade vara genomskinligt med ett fast rött sken och två blinkande gröna ljuskällor (se skissen). Att döma av ljuskällornas placering tycktes farkosten vara rund till formen.

Det röda ljuset satt, enligt Per Thorell, på föremålets undersida och mitt medan de gröna ljuskällorna befann sig högre och på var sida om det röda ljuset.

-Och jag fick också intrycket av att allt hörde samman trots att den mel-

lanliggande delen tycktes vara genomskinlig.

Slottsvaktmästare Göran Trygg bekräftar att belysningen på slottet krånglade liksom det automatiska larmet vid tillfället för den okända farkostens passage över Drottningholm. Göran Trygg sätter dock inte det 'krånglet' i samband med den okända farkosten.

Vaktchefen, Morgan Dalinowitch, bekräftar Per Thorells uppgifter. Han medger också att en rapport om observationen skrivits och sänts till kommandantexpeditionen i Stockholm.

Vare sig på Arlanda eller Bromma flygplatser säger man sig ha iakttagit något ovanligt - vilket i sig självt inte är någon ovanlighet.

Vi vet emellertid, av erfarenhet, att elektricitet ofta påverkas av UFOs. Och vi är långt ifrån övertygade om att det bara var en tillfällighet att larmanordningar och belysning krånglade den kväll ett UFO passerade kungens slott!

Drottningholms slott

Vägen till det okända

Kurs i klarsyn

och mediumutbildning

De första stegen mot ett högre medvetande!

Det finns två principer man måste följa, om man önskar tillägna sig ett högre medvetande. Man måste följa en idé utan att se vare sig till höger eller vänster och arbeta med den så länge man önskar utveckling. För att utveckla sig till medium måste man också känna till de två grundläggande idéerna som är:

1. Människan som en elektrisk apparat.
2. Människan som ett magnetiskt fält.

Livet må vara en form av elektricitet och medvetandet, ett uttryck av dess verkan på och genom nervsystemet. Kanske är det så, kanske inte. Vi vet inte vad liv och medvetande egentligen är! Vi vet att vi har ett nervsystem, vars centrum är hjärnan, där kroppens alla nervgrenar förenas. Hjärnan är den central där alla nervintryck löper samman. Dit kommer budskap från varje del av kroppen, och omvänt utsändes genom en viljeakt budskap till de olika kroppsdelarna. Att så sker tyder på att något finns som förmedlar budskändningen.

Vetenskapen lär oss att all materia består av molekyler, vilka sammanhålls av en kraft som till sin natur är elektrisk. Alltså det som möjliggör känslor, önskningar och intryck att passera till och från hjärnan är en kraft av elektrisk karaktär. Vi har också lärt oss, att det är i hjärnan som medvetandet är koncentrerat. På ett för oss oförklarligt sätt förbinder det jaget, den tänkande männis-

kan, med de naturens yttringar som omger det.

I hjärnan finns många olika områden, som är bundna till organismens livsmöjligheter, t ex hörsel, syn, smak etc. Om man föreställer sig hjärnan som en datacentral, har den således kanaler genom vilka intrycken kommer till det medvetna jaget eller vice versa. Det är genom hjärnan som jaget träder i förbindelse med livet i jordens värld. Det liv jaget för står i samklang med dess individuella förmåga och kunskaper i att begagna dess hjärnapparat.

Den erkända psykologin har själv angett en gräns för sin kunskap om hjärnans och nervsystemets räckvidd, i och med att den slagit fast att människan endast har fem sinnen. Men varje tänkande människa vet, att det finns åtminstone ytterligare ett sinne, nämligen vad vi brukar kalla det sjätte sinnet. Detta sinne äger en förmåga som ligger långt utöver de andra fem.

Längre tillbaka i tiden trodde man, att vissa personer ägde en så övernaturlig kraft, när det i själva verket var så, att de endast uppövat sitt sjätte sinne och använde sig av de möjligheter detta erbjöd.

Man bör hålla i minnet, att de egenskaper människan tillgodogör sig genom att träna upp sitt sjätte sinne i klarsyn, tankeläsning eller annat icke är 'under' utan endast en högre utveckling av den mänskliga organismens möjligheter. Dit bör alla kunna nå som tränar på allvar och

verkligen önskar resultat.

I dag vet vi, att budskap kan överföras trådlöst. Vi känner till att visst ljus ej kan uppfattas utan särskilda hjälpmedel. Vi vet också, att utanför våra sinnens uppfattningsförmåga finns andra former av verklighet, som vi genom tekniken delvis kan se och uppfatta. Detta hjälper oss att förklara fenomen inom det psykiska området, inför vilka vi tidigare stått frågande. Det hjälper oss också att få svar på frågor rörande det sjätte sinnets gåta.

När vi tänker en tanke, sänder vi ut tankevägor liknande dem som alstras av en radiosändare men sannolikt av annan strukturer och frekvens. Dessa vågor sprids likt ringar på vattnet efter en kastad sten. Vi vet att vågorna i vattnet fortplantar sig längre och längre bort beroende på hur stor stenen är.

På samma sätt är det med tankevägorna. Hur långt och med vilken skärpa de skall nå sitt mål beror på dig, hur intensivt du önskar och kan sända ut dem. Det har med din koncentration att göra.

Säkert har du mött människor som starkt påverkar dig när du kommer i deras närhet. Det kan ta sig olika uttryck; du blir ovanligt trött, pigg, glad eller arg i deras närhet. De påverkar dig! Deras utstrålning är stark, så stark att den överförs på omgivningen. Den utstrålning som kommer från sådana starka personligheter för med sig deras individuella liv, deras tankar, avsikter och önskningar. Om dessa personer under längre tid bär något föremål på sig överförs vibrationer till dessa från individens starka utstrålning. Detta i sin tur medför, att speciellt känsliga personer endast genom att hålla ett sådant föremål i handen kan tala om hur dess bärare ser ut, ja, hela hans livs historia. Detta kallas för psykometri.

Vi konstaterar alltså att det är fullt möjligt att öva upp hjärnan till att förnimma och se utan att använda de kända fem sinnen. Det finns inget

som kan betecknas som överkligt i vårt liv.

Om vi sitter och bygger en maskin i fantasins verkstad, fogar detalj till detalj, skapar vi inte bara en fantasimaskin utan en verklighet, även om vi inte förverkligar den med jordisk materia. En person kan så fullt gå upp i sina fantasier, att han eller hon varken hör något eller låter sig störas av buller, stötar eller knuffar. Han har alltså frikopplat sig från de grövre sinnesförbindelserna och lever i ett annat tillstånd/verklighet. Detta tillstånd är en form av klarsyn även om det är av begränsad art.

Det står klart för en var, att det är ögat som för yttre synintryck till hjärnan. Men det är hjärnan som förenar dem med jagets metvetande. Ögat äger endast en begränsad förmåga att uppfatta ljus. Dess område ligger mellan 3,5 - 8000 Ångström.

En klarseende person kan förlänga dessa frekvenser och följaktligen se sådant ett normalt öga ej kan uppfatta. Eftersom den klarseende inte använder ögat att se med, kan han också se över långa avstånd, genom väggar av solidaste slag. Begränsningen ligger endast i hur personen tränar och på vilket sätt.

De flesta är inte vana vid andra vibrationer/frekvenser än dem vi får via våra normala fem sinnen. Dessa måste vi träna och hålla igång för att kunna leva som fullvärdiga människor. De hjälper oss att överleva och har nått en hög grad av fulländning.

För att se in i framtiden eller för att se sådant våra normala sinnen inte uppfattar, krävs viljekraft och ständig övning för att ställa om hjärnan till att uppfatta frekvenser utöver de vanliga.

När vardagsmänniskan ställer frågan: 'Varför kan jag inte se andar, och varför kan jag inte se in i framtiden?', måste vi svara att hon inte förstår sina möjligheter och heller inte tränat upp just denna del av sin förmåga. Som exempel kan anföras, att om vi har en radio inställd på program 1 kan vi inte höra program 2 på samma kanal.

Ungefär så förhåller det sig också med hjärnan. Vi måste koppla bort de vanliga sinnen, syn och hörsel och lyssna till en annan verklighet, som är mycket svag till en början men som genom träning kan bli lika verklig som intrycken från våra normalutvecklade sinnen.

Man skall alltså stänga ute alla normala intryck och lyssna efter något nytt, något som kan vara svårt.

Somliga människor är födda med gåvan att kunna ställa om sig till dessa speciella frekvenser, andra måste träna upp sig som till allt annat här i livet.

Barn är, innan de fyllt sju år, ofta mer klarsynta och känsliga för dessa frekvenser, vilket möjligen kan bero på att de inte hunnit träna upp de fysiska sinnesorganen och förlägga mottagningsvanan till dem. Deras förmåga till klarsyn försvinner vanligtvis i samband med att skolarbetet börjar med dess speciella art av kamratskap och disciplin.

Hos vuxna är förmågan till klarsyn mest påvisbar under den korta tiden före insomnandet eller uppvaknandet. I samband med fysisk trötthet kopplas också de normala intrycken bort, varvid klarsyn kan förekomma. Ett varningens ord är på sin plats. Man kan som bekant överanstränga sig på olika sätt, t ex genom att läsa eller genom att äta fel sorts mat. Man kan också träna på de psykiska området så att man överanstränger sin förmåga. Tänk alltså på hälsan och träna med måtta!

För att nå målet, måste hälsan först av allt vara i ordning. Varje del

av kroppen skall vara i harmoni! - och ändå, hur illa sköter vi inte vår kropp! En bilmotor blir ofta bättre ompysslad än den egna kroppen. Ändå kan kroppens förstörda organ sällan bytas ut, vilket man kan med en bilmotors trasiga delar.

Den som på allvar vill komma någonstans som klarseende måste iaktta vissa hälsoregler. Främst, överlasta inte magen med för mycket mat! Kött bör helst undvikas, men om man ändå vill behålla kött på matsedeln skall också mycket grönsaker ätas. Ät aldrig mer än två lagade rätter om dagen.

Vegetarisk föda skänker kroppen vida mer esoterisk kraft än animalisk. Dessutom reglerar den matsmältningen bättre. Ät lättsmält föda så att det inte går åt för mycket energi till matsmältningen. Tugga maten väl. Se till att få frisk luft och daglig lätt motion, vilket bidrar till att hålla kroppen i balans. Se också till att magen töms regelbundet på bestämda tider och att vätskor inte stannar kvar i kroppen. Slaggbildning skadar individen och försvårar mottagandet av små och svaga vibrationer.

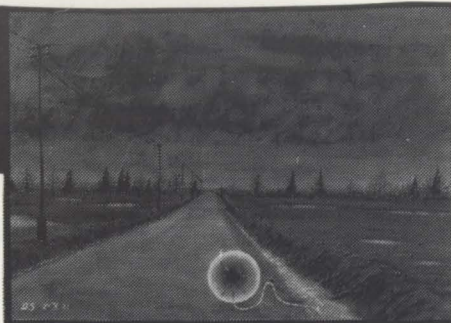
Kom ihåg att nervsystemet får sin näring via blodet. Om blodet är förgiftat blir hjärnan skadad. Sträva efter att ställa in kroppen positivt eller negativt. Detta uppnås bl a genom ett sunt levnadssätt. Var noga med matvalet och livsföringen! Försök att hålla jämnt humör! Överdriven glädje, sorg eller ilska innebär kraftförlust. *Forts. i nästa nummer*

Breddat innehåll som syftar till 'inre utbildning' och vidgad medvetenhet om icke-materiella värden. UI står som förkortning för UFO-Information - men varför inte också för 'riktning uppåt, inåt'

Den nya tidsåldern är här och den har ett budskap som gäller total-

synen på människan, våra jordiska resurser, människan i förhållande till universum, ja, hela tillvaron - och där vill vi efter bästa förmåga vara med, följa strömningen och hjälpa till att sprida kunskap som kan tjäna som motvikt mot tilltagande plastkultur och ohämmad materialism.

UFO-klot utmed tysk landsväg

Från klotets mörka, ekerförsedda centrum sköt något som kunde liknas vid en slangledning ut. "Slangen" började slingra sig som en mask och sträckte sig ned i diketsvattnet.

rarna smalnade av mot dess yttre ändar och spetsarna nådde ändå ut till globens omkrets, vilken nästan var lika klar som glas men icke reflekterande. Sedd från min observationspunkt roterade tingesten runt en vertikal axel i motsols riktning och svävade, ja snarare gled än rullade, en handsbredd över marken.

När tingesten passerade mig ökade jag mina steg och gick in bakom den. Vid tiden för konfrontationen var jag inte rädd utan endast förvånad och nyfiken. Men jag var oförmögen att företa mig något som helst: som t ex att ta upp en sten, eller att gå fram till den och sparka på den med foten. Jag hindrades från att göra något sådant och kunde endast gå där och titta. Tingesten måste ha rullat vidare på detta sätt bredvid mig hela 150 meter eller så. Sedan gjorde den halt, utförde en rätvinklig sväng mot den lilla vattenströmmen och stannade där. Även rotationen upphörde.

Vad jag nu observerade ligger bortom min fattningsförmåga. Från klotets mörka centrum sköt något som liknade en slangledning ned. Denna böjde sig sedan uppåt och nedåt som ett U och slingrade flera gånger åt sidorna. I den krök som var närmast klotet framträdde en glöd som påminde om glödande järn. Den glödande färgen blev mör-

kare mot de mer avlägsna vindlingarna, och sågs endast på yttersidan av varje slangkrök.

Slangledningen började slingra sig som en mask, förlängdes och sträckte sig ned till marken. Jag är övertygad om att den sträckte sig ned i vattnet. Masken förblev en stund i detta läge varefter den åter drogs in i klotet. I samma ögonblick ändrade klotets centrala del färg till en höjd av dess halva radie och blev nu mjölkaktig, precis som vatten innan detta kokar. Klotets yttre hölje uppvisade nu en blåaktig anstrykning vilket påminde något om den joniserande luft som kan ses runt elektriska högspänningsgeneratorer. Sedan började det märkliga klotet sakta rotera igen. Det gled över vägen, ganska nära mig, till en punkt som motsvarade ett steg ut på fältet. Och där försvann det, fullständigt ljudlöst och med blixstens hastighet, rakt upp i skyn. Det gick så fort att jag inte kunde följa det med blicken.

En sak som gjorde ett starkt intryck på mig var att alla fåglar strax innan händelsen hade flugit iväg åt motsatt håll. Aldrig tidigare har jag sett en kråka flaxa med sina vingar så snabbt.

Följande dag genomsökte jag omgivningarna, men jag fann inget anmärkningsvärt. Jag fotograferade även den aktuella vägsträckan. Vid tiden för upplevelsen råkade jag inte ut för några skadeeffekter. Min hustru viftade bort min berättelse som rena fantasierna. Om saken blir känd här lokalt antar jag att jag kommer att bli beryktad.

Jag försäkrar er att jag har berättat sanningen och inget annat.

Då jag i flera år varit UFO-forskare lyckades jag i en intervju med hr Krauss få fram följande tilläggsdetaljer:

1. Inuti den mörka centrala delen av klotet, som endast vagt kunde urskiljas, fanns ett tetraedriskt prisma som under en mycket kort tid kunde

skönjas när föremålet passerade vittnet.

2. Ekrarna var teleskopformade och antagligen förlängbara. Deras färg verkade vara grågrön (som om de var eloxiderade). De smala yttre spetsarna på ekrarna var omkring 3 mm tjocka.

3. De fyra ekrarna på den vänstra sidan uppvisade en förskjutning på 45 grader i förhållande till de fyra ekrarna på den högra sidan.

4. Slangledningen var tio gånger tjockare än ekrarnas spetsar (d v s 30 mm).

5. Klotet olika delar hade följande diametrar:

Mörk kärna 10 cm
Mjölkaktig zon 20 cm
Blått genomskinligt ytterhölje plus ekrarnas spetsar 40 cm

6. Under hela den sträcka på ca 150 meter som vittnet och föremålet rörde sig sida vid sida överskred aldrig avståndet dem emellan sex meter, vilket motsvarar vägens bredd. Just innan det sköt i höjden befann sig klotet endast två meter från vittnet.

Källa: Flying Saucer Review, Vol 18, nr 4, juli-augusti 1972.

**Sveriges äldsta tidskrift
för UFO-frågor**

**Skicka in
Din beställning
redan NU**

**Postgiro:
84325-0**

Vad hände egentligen vid den gåtfulla kraschen?

Den 23 januari 1981 rapporterade vittnen i Morris Minnesota, USA, att de sett ett par blåvita blixtar omkring klockan 23.30. En halv minut senare hördes ett fruktansvärt dån, liknande en ljudbang. Blixterna var synliga över fyra stater och särskilt väl i västra Minnesota och östra Nord-Dakota. Fenomenet väckte stor nyfikenhet hos en invånare i Morris, och han gjorde en omfattande undersökning. Tillsammans med en kollega intervjuade han vittnen för att i första hand fastställa platserna för fenomenet. Om, som väderbyrån spekulerade, en meteorit slagit ned i området skulle dessa uppgifter kunna röja nedslagsplatsen genom beräkningar med hjälp av triangulering.

Vittnen beskrev fenomenet som en stor eldboll, vilken först var vit och senare blev röd-orange innan den slocknade. Föremålet rusade över himmelen, tills det nådde 45 graders höjdvinkel, varpå det försvann. Beskrivningarna tycks också visa att det kan ha varit mer än ett föremål.

Nästa steg i undersökningen var att från luften söka efter eventuella nedslagsplatser. Man fann ingenting, och det såg inte ut som om meteoriter hade vållat skådespelet på himmelen.

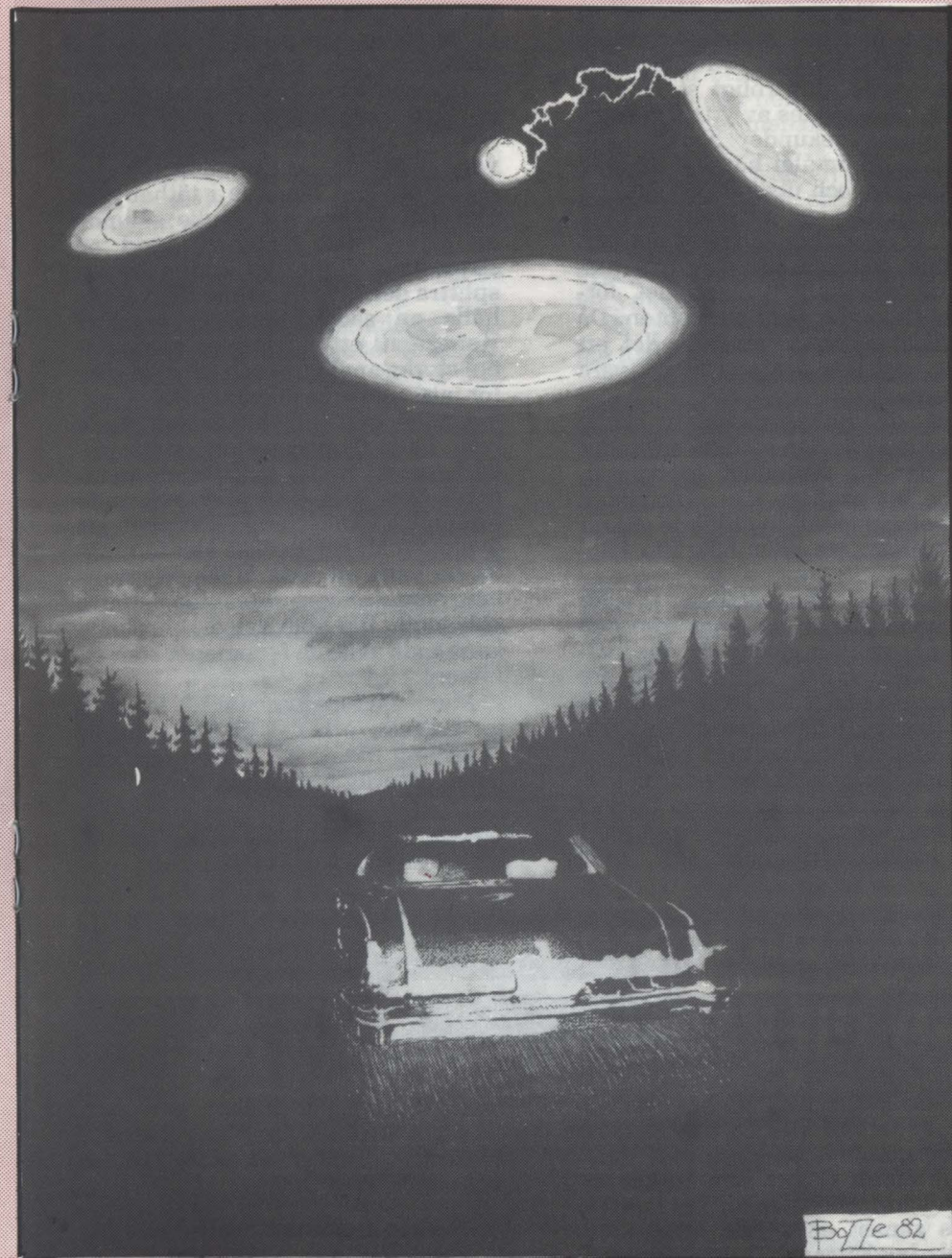
På morgonen den 27 januari ringde en vän i flygvapnet. Han berättade att två militärplan hade kraschat på kvällen den 23 januari, ett norr om Omaha och ett i Nord-Carolina. Av en händelse låg de två kraschplatserna precis på var sin sida av den tänkta linje som föremålen beskrev, då de kom in i atmosfären. En talesman för flygbasen i Omaha sade, att det kraschade planet var en

F-4 Phantom ej ägd av flygvapnet, utan av McDonnell-Douglas.

Den officiella redovisningen av kraschen uppgav, att planet var så sönderslaget, att ingen del var större än en cigarett. Ett av vittnena som kontaktades av polisen där kraschen ägt rum, kom emellertid med motsäggande vittnesmål. Vittnet, som hade militär bakgrund, uppgav att mitt bland skrävorna vid haveriplatsen fanns den bakre delen av en vinges utstykningsförlängare med den bakre delen av en Sidewinder-raket fortfarande intakt. Undersökaren, som är en erfaren trafikledare i flottan, kunde inte finna något tillfredsställande svar på frågan vad Mc Donnell-Douglas gjorde med ett plan bestyckat med raketer, utförande förebyggande försvarsflygning mitt i natten? (Sidewinder är en liten raket utvecklad av vetenskapsmän för flottan. Den följer infraröd strålning och är otroligt träffsäker).

Vid kraschen i Omaha hade piloten och radiooperatören hoppat ut och landat 1,5 km från haveriplatsen. Det blev känt genom vännen i flygvapnet, att besättningen på båda planen fått svåra brännskador i ögonen av blixterna. Ytterligare information om kraschen i Nord-Carolina gick ej att erhålla.

Boende i Ottertail County, som hörde en polisassistent avge sin ögonvitnesskildring av händelsen över polisradion, gav en berättelse som kastar nytt ljus över vad som verkligen hände kvällen den 23 januari. Enligt vad som sades i polisradion, såg polisassistenten ett föremål som svävade i skyn 23.25 samma kväll. Två andra föremål med blinkande rött ljus närmade sig från var sitt håll föremålet. En av de upp-

Polisassistenten såg tre föremål. En av farkosterna sände ut ett blixtrande vitt sken som lämnade föremålet på ett sätt som liknade en raketavfyrning.

dykande farkosterna hade sänt ut ett blixtrande vitt ljus. Det blixtrande vita ljuset lämnade föremålet på ett sätt som liknade en raketavfyrning och var riktat mot det svävande föremålet, varpå en otroligt stark blyxt syntes. Den följdes av ytterligare en blyxt några sekunder senare. Det svävande föremålet började då falla mot marken och utsände en skur av gnistor bakom sig. Efter att ha fallit några få ögonblick fortsatte det mot nordväst och ändrade färg från blåvitt till rödorange, innan det försvann 45 grader över horisonten. Då föremålet svävade utsände det ett starkt, vitt ljus och såg ut att vara skivformat.

Just då polisassistenten skulle rapportera vad han sett, 35 sekunder efter det att föremålet försvunnit, hördes ett kraftigt dån. Distriktet, som polisassistenten tillhörde vägrar att kommentera eller bekräfta händelsen.

En fråga kan ställas: Varför kraschade planen så långt från den plats där polisen gjorde sin observation? Flygvapnet har ett fastställt tillvägagångssätt för att försvara sina intressen i händelse av luftstrid inom landets gränser som resulterar i skada eller haveri. Proceduren kräver att de inblandade planen skickas till baser som ligger så långt bort som möjligt strategiskt sett, med

tanke på vilken kondition planen är i. Denna procedur gör det lätt för flygvapnet att skriva av en malör som en olycka eller som resultatet av andra oförklarliga fenomen.

Undersökaren har framkastat flera möjliga förklaringar till händelsen. Det kan ha varit en meteor som flygvapnet trodde skulle ställa till stor skada om den landade i tätbebyggt område. Flygvapnet skulle sålunda ha skjutit mot meteoaren med en stridsspets tillräckligt kraftig för att splittra den. Varför skulle flygvapnet hålla en sådan manöver hemlig? Kanske att ett vapen med oacceptabel styrka användes och att man därför inte ville oroa allmänheten.

Under den tid händelsen ägde rum, hade flygvapnet och strategiska luftkommandot omfattande manövrer över hela USA. Det svävande föremålet kan sålunda ha varit ett övningsmål. Eller också kan föremålet ha varit ett äkta UFO. Flygvapnet, som troligen inte ville befatta sig med UFO-händelser, önskade kanhända avfärda fenomenet som en meteor.

Men - faktum kvarstår att föremålet svävade och det är förmodligen bevis nog för att händelsen inte kan ha en naturlig förklaring.

Källa: APRO Volym 29 nr 6
Översättning: B-O Lidén

pratstund. De sade, att de kände till mitt namn.

-Du heter Hektor, sade de. (Hektor är mitt förnamn). De sade också, att de kände till nästan allt om mig. Jag tänkte efter, om jag själv kände dem och frågade sedan, vad de önskade av mig.

-Vi vill tala med dig om vår hemort!, sade de.

-Är ni utlänningar? frågade jag.

-Ja, svarade de.

-Vill ni, att vi tar min bil och kör en bit?

Det gick för sig förklarade de.

Under färden avslöjade de något, som fick håret att resa sig på mitt huvud.

-Vi kommer från en annan planet, som är långt avlägsen, sade de.

Då trodde jag, att jag hade att göra med några vansinniga personer. Jag beslöt att förhålla mig lugn och behärskad, så kanske ingenting skulle hända.

-En avlägsen planet? frågade jag.

-Ja, i ett annat system, som du in-

te känner till, svarade de.

-Varifrån kommer ni?

-Vår planet är G... . Jag tänkte då - de här utlänningarna behärskar inte vårt språk helt, utan säger planet, fast de menar en europeisk stad.

-Vi kommer från en avlägsen galax och intresserar oss för livet här på jorden. Vi har faktiskt redan studerat det sedan flera år, och tiden synes nu vara kommen, då ni bör få veta något om oss.

-Och vad vet ni om mig? frågade jag nyfiket.

-Vi känner till er teknologi, era strävanden och det som skall ske inom vår kosmiska grupp, som även ni skulle tillhöra, om ni beslutade därom. Om ni kände till andra bebodda planeter, skulle ni kunna skapa ett annorlunda och bättre levnadssätt här på jorden. Ni har visserligen redan börjat med detta, men ni måste skynda er att komma ut ur ert mörker.

"Medan jag stannade kvar gick de båda männen till en liten kulle bakom vilken jag fem minuter senare såg en flygande skiva stiga. Skivan var omhöljd av ett skinande ljus".

Gav rymdvarelser

lift till UFO!

-I en restaurang i staden Cuernavaca, söder om Mexico City, satt en majmorgon två personer mitt emot mig, berättar vittnet som önskar vara anonymt. När våra blickar möttes, fanns genast en känsla av samförstånd. Jag hälsade på dem, som om vi hade varit gamla bekanta. Jag arbetade som försäljare åt en bilfirma och är därför van vid att komma i

kontakt med alla möjliga personer. Jag trivs med nästan alla människor jag träffar, men med dessa två var det något särskilt.

-När jag slutat min måltid gick jag till bilen. Till min överraskning upptäckte jag, att främlingarna hade följt efter mig. De log mot mig och frågade, om jag hade tid med en

-Hur kan vi uppnå detta? undrade jag.

-Genom vetande, svarade den äldre av dem.

Vi kom nu till en vägkorsning, och mina passagerare bad att få stiga ur.

-Här? Men här är ju så ödsligt och kanske även farligt, sade jag.

-Om några ögonblick ska du finna, att vi inte är så ensamma och att även vårt skepp finns här i närheten.

Medan jag stannade kvar, gick de båda männen till en liten kulle, bakom vilken jag fem minuter senare såg en flygande skiva komma upp. Den var omhöljd av ett bländande

ljus. Jag gick nu fram till kullen och såg, att marken var uppgrävd och att ett stort runt avtryck syntes.

Åter i Monterrey träffade jag en vän, för vilken jag talade om alltsammans. En vecka senare besökte vi kullen, men spåren var redan utplånade. Vi fann bara en cirkelrund fördjupning.

-Inget tvivel om att du har talat med två utomjordiska varelser, sade min vän.

Källa: Artikel av Christina Santaella
Duist/UFO-Nachrichten nr 262
april 1980

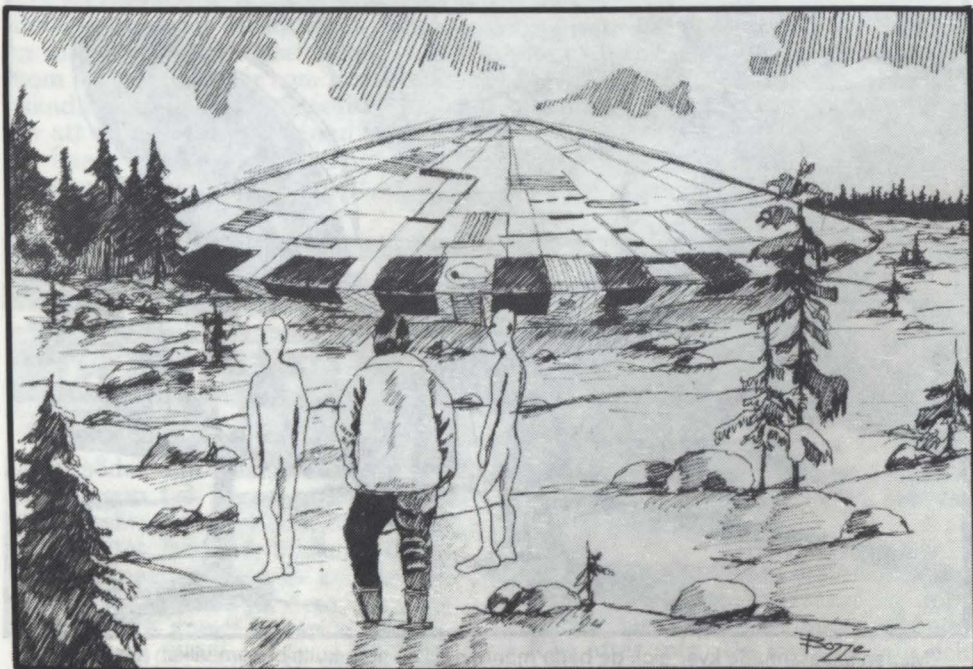
Översättning: Göte Johansson

Dansk bonde botad av två ufonauter!

I Danmark och som i alla länder finns det människor, som hemlighåller upplevelser med UFO. Många av dessa människor tar sin upplevelse

med sig i graven. Ganska sällan blir till och med högst ovanliga händelser kända.

Margit och Stig Boye har träffat

— Efter mötet med rymdvarelserna försvann alla mina krämpor, berättar den danske f d lantbrukaren.

en man, som har haft en mycket egendomlig upplevelse. Han vistas nu på ett ålderdomshem, och han berättar:

-Det var ungefär i mitten av februari år 1957. Jag var mycket sjuk, sjukdomen hade börjat på hösten 1956, men jag ville inte gå till någon läkare. Jag ägde en liten gård med fyra kor och några kalvar, en häst och ett par grisar, en mjölkmaskin, ett tröskverk och en kvarn. Sjukdomen blev så besvärlig, att jag till slut måste be en granne om hjälp att var fjortonde dag hämta matvaror i staden. Bagaren och slaktaren kom en gång i veckan och fiskhandlaren varannan.

Slutligen var jag så svag, att jag inte orkade lyfta mer än ett par kilo, och jag upptäckte också, att jag led av flera sjukdomar. Det värsta var en blodåderinflammation på vänstra underarmen ovanför handleden. Denna blodåder svullnade plötsligt till en ärtas storlek och gjorde mycket ont. Detta upprepades dagligen och varade en halv till en timme. Det kändes, som om man dragit brännässlor genom ådern. Svullnaden växte från dag till dag och var slutligen tolv centimeter lång och nästan lika tjock som mitt lillfinger.

-En eftermiddag tog jag en promenad på våra fält. Vädret var ovanligt mildt för att vara i mitten av februari. Högt upp fanns en tät dimma, men nere vid marken var luften klar. Jag visste, var solen borde befinna sig men kunde inte se den. Allt var lugnt - man hörde inte ett enda ljud.

-Jag gick på en väg österut. Till höger fanns åkrar med säd och klöver, och det såg ut, som om dessa grödor redan hade börjat växa. På vänster hand låg ett stycke plöjd åker, och på några ställen mellan fårorna fanns lite snö. Jag kände mig bättre än vanligt och önskade därför fortsätta min vandring, trots att jag var rädd för att ådern åter skulle svulla.

-På omkring trettio meters avstånd gick vägen genom en gränshäck. Jag såg på mitt fickur - det vi-

sade tolv minuter i fyra, och då hände det! Jag såg - eller snarare märkte - att något rörde sig till vänster om mig. Mitt ute på ett fält stod något, som jag först trodde var en bil. Föremålet hade låga ändar och var högt på mitten. Två personer kom emot mig, och plötsligt förstod jag att det som stod på fältet inte var en bil utan något, som man brukade kalla flygande tefat.

-Tankarna började snurra i huvudet. Vad ville två sådana grabbar här ute på landet? De kunde väl inte ens tala vårt språk, antog jag! Men jag kunde ändå lätt förstå dem - vi 'pratade' med hjälp av telepati. De sade: -Det är säkrast för dig, om du kommer med oss! Nå, tänkte jag, det kunde väl vara intressant, men djuren där hemma måste ha mat, och dessutom var jag ju sjuk. Det visste dessa två - och de sa också: -Just nu är din åder det största problemet, och ingen läkare på jorden kan bota den, men vi kan - så kom nu med oss! Jag gick med, och plötsligt upptäckte jag, att de inte lämnade några fotspår efter sig. Det såg ut, som om de svävade 20 till 25 cm över marken. 'Varifrån kommer Ni?' frågade jag. 'Kommer ni ifrån ett liknande solsystem som vårt?'

-Ja, vi tillhör samma solsystem, men vår planet kan inte ses från jorden, ty den befinner sig på andra sidan Pluto, sade de.

-Hur visste ni, att jag var sjuk och behövde er hjälp, frågade jag.

-Jo, svarade de, -vi har alla människor under uppsikt, och vi hjälper, där vi kan!

-Nå, varför samarbetar ni då inte med jordmänniskorna?

-Det kan vi inte och har heller inte tillåtelse till det, för på jorden finns det något, som kallas 'det onda'. Den som står bakom detta onda, är en av Guds medarbetare. Han vände sig en gång mot sin Herre och verkade sedan dess på sitt eget sätt på jorden. Vi försöker avstyra katastrofer och andra negativa händelser. För närvarande har människorna krafter till sitt förfogande, som helt kan för-

störa jorden, och det vill vi förhindra, om vi kan!

-Sedan förlorade jag medvetandet. När jag vaknade, kände jag mig buren med mjukt svängande rörelser. Sedan låg jag på en fast säng. Jag öppnade till hälften - inte mer - högra ögat, emedan ljuset starkt bländade mig, men jag såg bredvid mina ögon en tunn brun arm. Nu slöt jag åter ögat och kände mig buren igen. Sedan försvann allt.

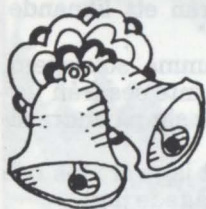
-När jag vaknade nästa gång såg jag först på klockan. Den visade nu två minuter över fyra. Fjorton minuter hade gått, sedan jag sist kontrollerade tiden. Vad hade skett däremellan? Jag kände mig behaglig till mods och märkte, att jag befann mig cirka 75 m längre västerut än förut. Jag kände efter på mina kläder, om det fanns någon smuts eller snö, ifall jag legat avsvimnad, men där fanns ingenting. Jag gick österut. Vid det ställe, där jag förra gången såg på klockan, upptäckte jag mina tidigare

fotspår. De förde genom luckan i häcken och försvann sedan. Jag fann detta mycket märkvärdigt - kunde inte finna någon förklaring. Jag gick hem och utfodrade mina djur.

-Den närmaste tiden var jag rädd för att blodådern skulle svullna igen, men så skedde inte och den är fortfarande bra.

-Så småningom försvann alla mina krämpor, men krafterna ville inte återkomma. Jag sålde lantgården och flyttade till detta hem. En eftermiddag, när jag bott här ungefär ett halvår och satt i mitt rum, förstod jag plötsligt utan vidare vad som hände mig under de fjorton försvunna minuterna ute på fältet. Detta är förklaringen till att jag nu i ett sammanhang har kunnat berätta allt för er.

Källa: Duist/UFO - Nachrichten,
augusti 1980
Översättning: Göte Johansson

En God Jul och ett Gott Nytt År

önskas alla
UFO-Informationsläsare
och
ett varmt tack för 1982

Glöm ej prenumerationen för 1983

Antennförsett UFO

skrämde ungdomar

En oerhörd, intensivt lysande tingest med 'svanhals' höll på att ta andan ur ett ungt par, som kom åkande efter en väg i Sydfrankrike sent en oktoberkväll för ett par år sedan. Händelsen återges i den franska UFO-tidskriften 'Lumières dans la nuit' (Ljus i natten) och refereras här i sina huvuddrag.

Personerna i händelseförloppet vill bevara sin anonymitet och kallas därför 'herr och fru X'. Vid 23.30-tiden den 16 oktober 1980 kom de i bil tillbaka till sitt hus i Labatut, en liten ort i departementet Ariège i Sydfrankrike. (Närmaste större stad torde vara Toulouse).

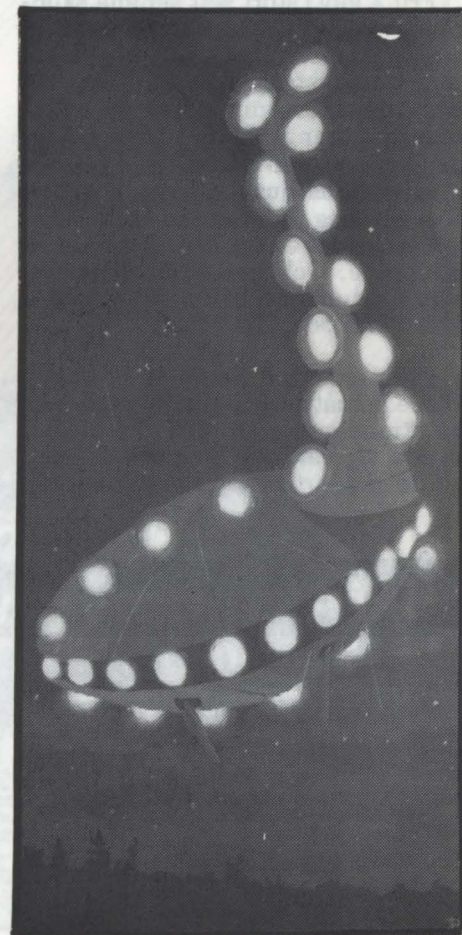
Himlen var täckt av moln, det hade åskat och regnade fortfarande. Väl hemma skulle X ställa in bilen i garaget, medan hans fru öppnade dörren till huset för att komma undan det täta duggregnet. När dörren öppnades, möttes hon av hunden, som häftigt skällande rusade förbi henne och försvann ut i den becksvarta natten. Makarna fann hundens beteende egendomligt och eftersom de inte ville att den skulle vara ute för länge i regnet, satte de sig åter i bilen och gav sig ut att leta efter den.

De tog en liten väg, som de visste att hunden brukade springa efter och som ledde till ett fält, där kanierna brukade hålla till. När de kört omkring 300 m bröt plötsligt ett intensivt ljus igenom mörkret.

-Vad var väl detta? undrade hr X. Lyste månen mitt i regnet och den svarta natten? Han måste titta en gång till åt vänster, och där, bakom den gamla bondgården, upptäckte han ett intensivt, orangerött ljus. -Det brinner i bondgården, utropade båda. Paret fortsatte ännu ett stycke

framåt, till en kurva varifrån de närmare kunde studera eldskenet. De kunde snabbt konstatera, att det inte rörde sig om någon eldsvåda, inte heller var det, som X hade trott i början, ett ljus liknande månens som sänkte sig nedåt.

forts nästa sid

Föremålet som skrämde de båda franska ungdomarna var intensivt lysande och försett med en märklig "svanhals".

Han bromsade häftigt in bilen. De två satt sedan och stirrade som fastnaglade en lång stund på det sällsamma föremål, som stod parkerat vid vägkanten.

-Aldrig i livet hade jag trott att någonting sådant skulle kunna inträffa, berättar hr X. Vad jag såg var ett föremål, som i storlek liknade två oerhörda bussar, med ett slags stjärt eller antenn, som sträckte sig mellan 20 och 25 m i höjden. Det fanns små fönster - eller ventiler - som ett band runt flygkroppen. Tornet, antennen, hade lampor som tändes en efter en likt lamporna i en ramp.

Fru X gav i stort sett samma skildring av det inträffade. Hon uppfattade att farkosten hade ett svart band som sannolikt sträckte sig runt hela flygkroppen. Denna upplystes av ett intensivt orangerött ljus, som trängde ut genom ventilerna.

Antennens ljus gick upp och ned som en hiss, förklarade hon. Föremålet tycktes enligt henne vila på en luftkudde. Och ljuset var intensivt, som i brinnande kolbränder. Fru X blev rädd och höll handen för ögonen.

Efter en stund vände de bilen och körde hemåt. De väckte svärmor och berättade vad som hänt, men hr X kände sig inte riktigt tillfreds med att de så snart gett sig iväg från plat-

sen, varför han än en gång begav sig dit. Föremålet fanns kvar men han vågade sig inte fram till det.

Föremålet på marken uppskattades av makarna, vilka båda är i 25-årsåldern, till minst 15 m i längd, sannolikt mer och dess höjd till omkring 7 m från markplanet, varför 'antennen' med sina drygt 15 m bör ha nått en höjd av mellan 22 och 25 meter.

Dagen efter återvände de till platsen för upplevelsen. Inga landnings-spår kunde upptäckas. För övrigt var den upplöjda marken våt och lerig efter regnet och de ville inte gå ut i sörjan.

Under själva händelsen påverkades inte deras bil. Strålkastarna lyste och motorn var igång hela tiden. Vid beskrivningen av farkosten och dess detaljer begränsar sig vittnena språkligt - de har svårt att finna ord som helt täcker det fantastiska och ovanliga i situationen.

I artikeln uppges att liknande iakttagelser också gjorts i några angränsande byar. I Cyrus sågs exempelvis en ofantlig, lysande kula bakom kyrkan.

Källa: Lumières dans la nuit nr 211-212/1982

Översättning: Olle Öhman

UFO-fenomen vid S:t Helens

Vulkanen St Helens är känd i dessa dagar, åtminstone i USA, för sina oväntade utbrott under 1980. Mindre känt är väl, att oidentifierade ljusfenomen setts vid vulkanen. Polisen i St Helens kunde inte förklara de skarpa, brandgula ljus som de såg på himmelen, 1 april 1980, över Columbiafloden mellan Vancouver, Washington och St Helens.

Polismannen Russ Yokum, vid St Helenspolisen, säger sig ha sett ett ljusfenomen nordost om vulkanen tio minuter över fyra på morgonen och varskodde sinna kollegor.

Fyra av hans kollegor hade också sett ljuset och beskrev det som kupolformat. Något senare såg ett 15-tal personer ytterligare ett ljus sydost om St Helens och det samtidigt som det första ljuset omslöt av dimma.

En radioamatör bekräftade sedan observationen av det andra ljuset. I närheten av sitt hem hade han sett föremålet, som också avgav ett vinande ljud.

Tillsammans med en kollega pratade Yokum med radioamatören över polisradion och bandade ljudet från ljusfenomenet. Yokum framhöll, att ljudet lät som en fartgsvissla. En kollega till Yokum sade sig ha sett ljuset dyka ner mot floden och hörde därefter ljudet som från en krasch. Några minuter senare försvann ljuset från floden.

Polismännen kontrollerade om flygplan hade befunnit sig i området men fann ingenting, som kunde förklara ljuset.

Källa: APRO Bulletin Vol 29 nr 5
Översättning: B-O Lidén

Kvinnliga ufonauter landade i Queensland

Den 22 juni 1977 befann sig guldgrävaren Albert Smith på sin inmutning vid Bullooflodens strand i sydvästra Queensland. Han upptäckte då tre ljus på himmelen, vilka sakta och ljudlöst flög rakt mot honom.

Ljusen landade nära hans ensliga läger. Smith såg människoliknande varelser komma ut ur dem. Under två dygn besöktes mr Smith av människor från en annan värld. - Han talade med dem, han såg dem spela

De människoliknande varelserna kom ut ur rymdfarkosterna. De kom från ett stället de kallade Begua. Kvinnorna, av vilka den ena uppgav sig vara 490 år, bar sommarklänningar medan männen hade grå kostymer!

ett invecklat spel, göra sig osynliga och ordna regn.

Den 47-årige Albert Smith berättade om sina upplevelser till Sunday Suns reporter i januari 1978. Tidningen utkommer i Brisbane. Smith berättar att han fick besök av 35 varelser, män och kvinnor. De kom från ett ställe som kallas Begua. Kvinnorna hade sommarklänningar på sig medan männen bar grå kostymer. Farkosterna var 50 meter höga och hade fem landningsställ under sig.

Gruppens ledare hette Behnar. Alla såg ut som vi gör. Hudfärgen var dock gråblå. Behnars hud kändes som mjukt gummi, säger mr Smith.

Besökarna verkade veta i förväg, vad han tänkte säga. Han hade en känsla av att han fick fråga om enbart sådant, som de ville att han skulle förhöra sig om. Gästerna talade engelska viskande och det såg ut som om de även talade med sina händer.

En av kvinnorna sade, att hon var 490 år gammal. Hon såg ut som en mumie från Egypten.

De spelade ett slags spel med hundratals blixtrande bollar. Dessa 'människor' kunde hoppa 60 meter

meter med ett enda språng. När de begav sig iväg från platsen, lämnade de inga spår efter sig förutom en viss lukt. Strax innan avresan lovade ledaren Behnar, att han skulle 'ordna regn'. Omedelbart därpå började det regna och regnet föll oavbrutet en hel vecka!

Smith ville bevittna deras avfärd, men han kunde inte komma upp ur sängen. Något hindrade honom!

Det här var inte hans första UFO-upplevelse. Vintern 1973 såg han 16 UFOs. Följande år såg han ett cigarrformat UFO, i vilket varelser befann sig. Sommaren 1976 såg han ett kraftigt upplyst UFO.

Han har inte berättat om sina upplevelser för någon myndighet. Händelserna var ju av sådan art, att han inte ville säga något.

Han tänkte bege sig tillbaka till Bulloofloden i februari 1978. Trots att han kände sig uppskrämd av sina tidigare upplevelser, ämnade han ta sin kamerautrustning med sig. 'Ingen kommer och tro mig, innan jag har bevis och det tänker jag skaffa så fort som möjligt, slutar Albert Smith.

Källa: Ultra nr 3/80
Översättning: KAUKO

Ovanligt landningsfall I WISCONSIN

Waukesha, Wisconsin.

Ett par som campade i en skåpbil väcktes mycket tidigt på morgonen av ett intensivt ljussken. En av de låsta dörrarna öppnades plötsligt och deras hund 'sögs ut' ur fordonet.

Paret tittade ut genom ett fönster och såg en cirkelrund farkost cirka 18 meter i diameter. Omkring 20 män, var och en omkring 180 cm lång, kom ut ur farkosten. En av

dem hade en helt vit schäferhund i koppel. Ingen av männen talade.

Sedan kom fyra små varelser, ungefär 120 cm långa, ut ur farkosten och 'betedde sig som barn: De klättrade upp i träd och hoppade omkring'. Mannen gick för att väcka ett annat par i ett tält i närheten, men farkosten och dess besättning hade då försvunnit.

Källa: The APRO Bulletin vol 29 nr 9

Ufonauter rövade bort EN SCHÄFERHUND

1954 inträffade en händelse, som inte blev känd förrän långt senare. Den är så otrolig, att vittnena på grund av sina ställningar i samhället inte vågade berätta, vad de upplevt eftersom de då kanske skulle ha förorat anseendet.

Under en veckolång sjukhusvistelse lärde jag känna en f.d. ingenjör vid ett världsbekant elektroföretag. Den sextioårige fackmannen för kommunikationsteknik hade en sjukdom, som fordrade operation. Några veckor för denna (vilken han inte överlevde) samtalade vi om obekanta flygande föremål. Det blev en intressant diskussion, under vilken ingenjören avslöjade en upplevelse, vars äkthet jag redan då blev övertygad om.

1954 befann sig ingenjören tillsammans med sin fru och deras schäferhund på en kvällspromenad i ett skogsområde i mellersta Frankrike. Det var tidig höst, i folkmun i dessa trakter kallad 'gammal kvinnosommar'. Paret hade vid flera tidigare tillfällen följt samma skogsväg, som leder till en närbelägen sjö, omgiven av både skog och åkerfält. De hade vant sig vid att nere vid sjön träna hunden i att hämta kvistar, som de kastade ut i sjön. Ingenjören berättade:

-Denna kväll ledde vi som vanligt vår hund i koppel fram till ett ställe strax innan vägen svänger ner mot sjön. Här släppte vi hunden fri, och den försvann bortom vägkröken. Från denna plats kan man i vanliga fall se sjön glittra mellan trädstammarna - men inte så denna kväll. Nu såg vi i stället ett blågult, blinkande ljus. Det liknade ljuset från en ambulans. Först nu blev vi medvetna om att hunden inte hade kommit till-

baka, vilket den annars brukade göra upprepade gånger efter att ha sprungit ett kort stycke.

När vi hade kommit närmare sjön och fått bättre sikt, såg vi på låg höjd över vattenytan ett svävande föremål. Det liknade en tillplattad pyramid. Undersidan utstrålade ett skarpt gult ljus. Jag uppskattade dess bredd till 60 m, och höjden var som ett tvåvåningshus. Det hade överst ett slags hytt med en horisontalring, som roterade långsamt. Det var denna som utstrålade det blågula ljuset. Luften var fylld av en surrande ton, som från en högsämningsledning. Vi stod vid skogsranden ca. 500 meter ifrån detta märkliga föremål. Innan vi hunnit besluta oss för att gå närmare, lösgjorde sig från UFOt en fosforescerande massa, som svävade direkt mot oss. Helt naturligt ville vi dra oss tillbaka in i skogen, men vi upptäckte att vi inte förmådde röra oss. Någon kraft höll oss kvar medan massan kom allt närmare och plötsligt antog formen av en gestalt.

-Knappt tio meter från oss stod en människa, klädd i en tätt åtsittande fosforescerande overall. Det var en ca 1.80 m lång man utan huvudbonad och med ett kortklippt hår. Jag tänkte att det kanske var en pilot som nödlandat, men omedelbart förnam jag i mitt huvud: -Nej, vi är invånare på en planet i en stjärnbild, som människorna kallar Adler. Därvid pekade han mot norr på himlen. Vidare förnam jag orden: -Frukta inte! Men jag kände mig ändå förskräckt, och kalla kårar drog längs ryggen på mig. Jag visste ju vad ångest är efter att ha deltagit i andra världskriget på fronterna i Europa. Men på något sätt fick jag ändå en

känsla av förtroende för honom, när han på nytt uppmanade oss: -Frukta inte - det skall inte hända er något!

-Jag ville säga främlingen, att vi befann oss där för att söka efter vår hund. Knappt hade jag tänkt tanken förrän jag hade hans motreplik i min hjärna: -Därför tänker jag fråga, om vi får behålla er hund?

-Jag tänkte på experiment eller djurförsök! Genast hamrade det i mina hjärnceller: -Nej, nej - han skall bli en gåva till en av er, som redan levtt en lång tid hos oss. Tankarna surrade i mitt huvud; Människorövare från rymden? - Kanske är detta bara en förevändning, ett knep för att kunna kidnappa även oss? Men rymdfararen sa: -Om ni vill, släpper vi hunden fri! Jag skyndade att ge mitt bifall till att de fick behålla vår schäfer.

-Nu fort härifrån, tänkte jag för i huvudet surrade det som en bisvärm. -Drömmer jag eller...? Plötsligt stod ännu en främling - en dvärg som bara var 1.20 m lång framför oss. Ansiktet var rynkigt och på huvudet bar han en gul mössa. Då han befann sig framför mig släppte han något till marken. Jag betraktade hans hud - den var brunaktig - men insidan av händerna var mycket ljusa.

En mängd frågor strömmade genom mig. Jag tyckte det började bli hemskt. Vad har skett med oss? - Är detta en synvilla? - Omöjligt! Bredvid mig stod min fru gapande av förvåning. -Nej! förnam vi telepatiskt. (Den lille mannen försvann bakom den större i skymningen) -Djurets halsband skall ni ta vara på och gömma. Väktaren har lagt det på marken. Denne väktare är ingen dvärg, han är vår skapelse, tekniker, pilot - en mästare i sina uppgifter.

-Hela tiden hade främlingen uppfattat mina tankar och omedelbart besvarat dem. Jag tänkte: -Hur maktlösa är vi inte mot denna människolika ras från ett annat stjärnsystem! Genast förnam jag: -Människor gör mycket felaktigt, som för andra

är åskådligt, tydligt, lärorikt, ja, t o m nyttigt.

-Jag visste från min skoltid, att den grekiske naturfilosofen Thales, som levde på 600-talet f Kr, ansåg att det finns många andra bebodda planeter i världsrymden.

-Jag tänkte: Varför har de kommit hit - vad vill de oss?. -En god lantman vakar över sin säd! Det finns många, som fordrar skörd utan arbete, förnam jag som svar. -Detta rymdskepp är inte det första. Vi är heller inte de enda och absolut inte de sista, som landar på er jord. -Törs jag fråga, vad ni tänker göra med oss människor? Han svarade: -Vi är jordens väktare. Därefter gjorde han en rörelse med handen och svävade sedan långsamt tillbaka till skeppet.

Vi fick tillbaka rörelseförmågan men hade svår huvudvärk. Den plötsliga stillheten kändes underlig, som om hela naturen höll andan. Ljudlöst steg UFOt mot himlen. Vi såg efter det, tills det som en liten ljus punkt förbleknade på stjärnhimlen. Min fru böjde sig ned och tog upp hundens halsband. Vi lämnade sedan platsen dit vi aldrig mer ämnade återvända.

Källa: UFO-Nachrichten nr 242, december 1976

Översättning: Göte Johansson

OM Du känner för UFO-Information

Stöd oss med
ett extra bidrag

Postgiro
8 43 25 — 0

Bortförd av UFO

Minns ni den chilenske korpralen Armando Valdes som försvann mitt framför ögonen på sina mannan. Detta skedde den 25 april 1977. Hans klocka gick en kvart efter när han sedan dök upp igen ur tomma intet. Datumvisaren hade flyttat sig framåt från den 25 till den 30. Hans skägg hade också vuxit - som om det gått flera dagar.

Detta fall är inte enastående.

En kväll i slutet av hösten 1975 inträffade en lika förbluffande händelse framför grinden till kasernen för en bataljon i folkarmén, stationerad i Jainshuri-distriktet i Yunnan-provinsen.

Kasernen vaktades av två soldater. Plötsligt såg de framför sig på himlen en enormt stor flygande tingest formad som ett tefat. Den var rödorange och cirklade runt över deras huvuden, som om den var i färd med att övervaka eller utspionera kasernen. Den ena av vakterna gick in i lägret för att slå larm, medan den andre stod kvar på vakt. Några minuter senare, då bataljonschefen kom fram till grinden med sina män, var den soldat som stannat kvar där-

ute försvunnen. Alla bataljonens befäl och meniga genomsökte noggrant området innan- och utanför kaserne, samt de närmaste omgivningarna, men deras ansträngningar var resultatlösa. Några timmar senare överraskades fyra soldater (man hade förstärkt vakten) av ett stönande eller jämrande bakom sig. Då de vände sig om såg de till sin förvåning, att deras försvunne kamrat låg vid porten och jämrade sig. De gick bort för att hjälpa upp honom, och de blev då alla överraskade av att se att hans ögonbryn, hår och skägg hade vuxit som om det hade gått flera dagar.

Då soldaten vaknade upp hade han helt förlorat minnet; han kunde överhuvud taget inte minnas något alls. En annan detalj var, att hans armbandsur hade stannat, men eftersom det inte var utrustat med datumvisare kunde man inte säga hur många dagar han tillbringat 'någon annanstans'. En undersökning avslöjade, att hans gevär och armbandsuret var svagt magnetiska.

Källa: UFO-Nyt, Sept-Okt 1981
Nr 5

UFO-LANDNING I AUSTRALIEN

Albury Border Morning Mail publicerade den 16 mars 1961 en utförlig artikel med rubriken 'Sågs ett rymdskepp här?' Artikeln återges här. Ett forskarlag från Australian Flying Saucer Review, bestående av Peter Norris (medredaktör i Victoria), Colin McCarthy, Peter Thomas, George Rumpf och Ray Mountford, undersökte det mystiska rymdskeppets förmodade landningsplats och intervjuade vittnena.

-Landade ett rymdskepp i närheten av Albury förra fredagen? Denna fråga, som genomsnittsmedborgaren skrattar åt, ställdes i går på fullt allvar av en välkänd akademiker.

Mannen var, utan att i övrigt ta ställning till frågan, övertygad om att han och hans son sett något oförklarligt. Hans namn är F Reynolds, och han bor på Young Street, Albury. Mr Reynolds omtalade att han och hans 15-åriga son Lloyd har som vana att varannan week-end åka ut på landet och campa. De brukar åka till Hume Weir campingplats, men beslöt denna gång att åka till Bowna.

Efter att ha lämnat Albury kl 18.30 anlände de till sin bestämmelseort vid skymningstid och campade ca 300 m från fördämningen. -Klockan 20.45 beslutade vi oss för att äta kvällsmat, uppgav Reynolds.

forts nästa sid

-Jag gick ut ur husvagnen och fick då se något märkligt vid stranden. Först trodde jag att det var ett läger men undrade hur de människor som slagit upp det kunde ha passerat vår husvagn utan att vi hört dem. Lägret visade sig vara en stor husvagn med fyra fönster och ett rött ljus i närheten. En brasa var synlig på högra sidan om husvagnen. Omkring fyra personer syntes röra sig mycket snabbt mellan brasan och husvagnen till vänster, sade mr Reynolds.

-Jag kastade en blick på lägret genom min kikare och kunde inte begripa varför husvagnen, det röda ljuset och elden som en enda enhet verkade röra sig från sida till sida med små ryck. Elden var inte konstant; den flammade emellanåt upp, varvid en eller flera figurer syntes framför den. Den falnade sedan till nästan ingenting för att sedan åter flamma upp, berättar Reynolds.

Vid 21.30-tiden tittade han igen och såg då till sin förvåning, att både husvagnen och dess invånare hade försvunnit.

-På lördagsmorgonen gick vi bort till området och fann en lerig plats utan några ovanliga avtryck eller några spår efter en eld, sade Reynolds. Han förklarade, att marken var mycket blöt och borde ha uppvisat avtryck. Han bestämde sig för att genom tidningen fråga om några andra läsare sett något ovanligt på fredagsnatten.

En invånare i Barnawartha, mrs D Anderson, berättade för honom, att hon strax innan klockan 22.00 sett ett slags gult ljus, som rörde sig österut i riktning mot Beechworth. Hon hade aldrig tidigare sett något liknande.

Mrs Saw, Tallangatta, berättar: -någon gång efter mörkrets inbrott såg jag ett mycket klart ljus, som verkade försvinna bakom bergen i öster.

Mrs Woodcock, West Albury: -Omkring klockan 21.25 såg jag ett märkligt ljus som påminde om fallande duggregn och som skiftade färg från rött till ljusrött och därefter försvann. Det såg ut som om det rörde sig i riktning mot Beechworth.

Mr W Burns, Wangaratta: -Omkring klockan 22.00 såg jag en ovanlig, ljusröd ljusstråle som verkade vara ett par kilometer lång.

Mr E Staff, en arbetare vid Wodonga S E C, telefonerade till 'Mail' för att berätta att han hade sett ett föremål på himlen omkring klockan 17.30 dagen innan. Det skiftade färg. Det liknade ett litet moln, men rörde sig med hög hastighet mot Beechworth, under det att det hela tiden utsände flammor som från ett jetplan.

Källa: UFO-nyt, nr 1, 1962.

Översättning: Sören Andersson

En märklig syn mötte mr Reynolds. En "husvagn" med fyra fönster och ett rött ljus som lyste upp området. Fyra figurer rörde sig mycket snabbt mellan en brasa och "husvagnen". Dagen efter

fanns inte ett spår efter besökarna — trots att den blöta marken borde ha uppvisat tydliga avtryck efter husvagnen. Och inte heller ett spår efter brasan!